

мой, думйтѣ на баща си, опази гы за сѣкога въ паметта си, за да живѣешъ богоугоденъ животъ. Поменувай сѣкога Бога, и внимавай да не сѣгрѣшишъ прѣдъ него и да не прѣстѣпишъ заповѣдитѣ му. Бжди милостивъ къмъ бѣднитѣ за да е милостивъ Богъ и къмъ тебе. Колкото можешъ бжди благодѣтеленъ и щедъръ. Ако много имашъ, много давай, ако ли малко, малко и давай, но вынѣгы давай щедро, защото милостынята отърва челоуѣкѣтъ отъ вѣчната мѣка. Бѣгай отъ гордостта, и не я оставяй да са вмѣне нито въ сърцето ти, нито въ думйтѣ ти. Коего не щешъ да ти струва другой и ты не го струвай другиму. Когато нѣкой ти работи, тозъ часъ му давай заплатата. Вынѣгы искай сѣвѣтъ отъ разумныйтъ, и не са събирай съ лошы хора. Когато умрѣ, погрѣби тѣлото ми. Почитай и гледай майка си, като помнишъ колко трудъ е тя испытала, като та е носила въ утробата си; а когато ты испълни общыйтъ дългъ, погрѣби я при мене въ сщщыйтъ гробъ. (Ток. д. 1—19.)

§. 141. *Товитъ евява на сына си, че е заелъ на Гаваила десеть таланты.*

Казвамъ ти още и туй, сыне мой, речи Товитъ на сына си. Азъ заехъ десеть таланты на Гаваила който живѣе въ Рага, градъ Мидійскый. — Тогази момѣкѣтъ рече на баща си, ще направѣжъ каквото ми заповѣдашь, но не знаѣжъ какъ да земнѣ онѣзи пары отъ Гаваила; защото нито той ма познава, нито азъ него, и нито пѣтътъ за Мидія знаѣжъ. — А баща му рече: Имамъ запись отъ Гаваила, като му го покажешъ той тозъ часъ ще ти заплати длѣжынтѣ пары, но вижъ да намѣришъ вѣренъ челоуѣкъ за да та доведе до тамъ. (Ток. д. 20.— е. 1—4.)